

РЕШЕНИЕ

№ 5837

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7920** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, подадена чрез процесуален представител юрк. В. Т. срещу РЕШЕНИЕ № 2893 от 22.06.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав, постановено по нахд № 13218/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че неправилно и в несъответствие с доказателствения материал по делото в решението било прието, че в съставения АУАН липсвало описание на нарушението, кореспондиращо с изложеното в наказателното постановление. АУАН бил съставен на 19.07.2022г., преди задълженото лице да подаде изискуемата декларация по чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.2, т.1 ЗПКОНПИ / вх. № Г8849/20.07.2022г./ . В АУАН и в НП било налице единство по отношение на дата и мястото на извършване на деянието, неговото описание с обективните му признаци, както и законните разпоредби, които са били нарушени. Обстоятелството, че декларацията е била подадена след изтичане на срока и след съставянето на АУАН, можело да има значение едва при извършване на преценката за определяне на размера на наказанието.

Изложени са възражения и досежно преценката на СРС по отношение на това, че нарушението представлявало „маловажен случай“. В тази връзка се посочва, че законодателят изрично е предвидил, че неподаването на декларация се санкционира. Да се приемело обратното, означавало обезсмисляне съществуването и прилагането ЗПКОНПИ и в никакъв случай не водело до дисциплиниране на всеки отделен субект, който е задължен да спазва разпоредбите на закона, т.е. непостигане на индивидуалната и генералната превенция на административното наказание.

Касаторът твърди, че от събраните по преписката доказателства се установявало по несъмнен начин, че И. З. И. е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ и правилно е бил санкциониран на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Административното нарушение било извършено виновно, при форма на несъзнавана непредпазливост. Нарушителят не е предвиждал извършването на деянието и не е съзнавал неговия общественоопасен характер, но е бил правно задължен да стори това. Настоящият случай не разкривал особености, които да го отличават от обичайните случаи на нарушения от този вид, в насока снижаване на обществената опасност на извършеното.

Наказателното постановление № НП-104/24.08.2022г. било издадено след като органа е направил анализ на фактичката обстановка и е взел предвид събраните относими доказателства. Установеното нарушение било ясно и подробно описано, както в АУАН, така и в НП, а между словестното описание на нарушението и дадената му правна квалификация съществувало пълно съответствие.

Задълженията за деклариране на имущество и интереси на лицата, заемащи висши публични длъжности, били изчерпателно дефинирани в ЗПКОНПИ, а сроковете за това били императивни. Съгласно чл. 35, ал. 2 ЗПКОНПИ декларациите се подавали пред КПКОНПИ в срок до 15.05.2022 г.

Жалбоподателят не е изпълнил своето задължение в срок до 16.05.2022г. (първи работен ден, след 15.05.2022г.), а е направил това със закъснение от 2 (два) месеца и 4 (четири) дни с депозирането на 20.07.2022 г. на декларация с вх. № Г8849/20.07.2022 г. Нарушението се явявало довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗПКОНПИ задължения на субекта, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. Отговорността на лицето е била ангажирана в съответствие с материалния закон, поради което атакуваното НП трябвало да бъде потвърдено изцяло.

Касаторът, чрез своя процесуален представител юрк.В. Т. моли да бъде отменено решение от 22.06.2023г. на СРС, НО, 136-ти състав по нахд № 13218/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостно потвърждаване на НП № НП-104/24.08.2022г. Депозирани са на 15.09.2023г. писмени бележки, в които са изложени съображенията за неправилност на решението.

Ответникът- И. З. И. не се явява и не взема участие в процеса.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2983 от 22.06.2023г. по нахд № 13218/2022г. на СОФИЙСКИ

РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав е отменено наказателно постановление /НП/ № НП-104 от 24.08.2022г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на И. З. И. на основание чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, за нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ е била наложена глоба в размер на сумата от 1 000.00 (хиляда) лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и свидетелските показания на В. Е. З. и В. С. Н.. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения, защото в съставения АУАН липсвало описание на нарушението, кореспондиращо с изложеното в наказателното постановление. Недопустимо било за първи път в НП да се прави допълнително, или различно описание на нарушението от обективната му страна, което описание не е отразено в съставения преди това АУАН. На следващо място, СРС е приел, че деянието представлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При извършена проверка е било установено, че И. З. И., на длъжност- общински съветник с месторабота: [община], е задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ). Той не е подал в законоустановения срок ежегодна декларация относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1-11 ЗПКОНПИ през предходната календарна 2021 година в срок до 15.05.2022г., респ. до 16.05.2022г. (първи присъствен ден, следващ 15.05.2022г.). Лицето е следвало да подаде декларация за имущество и интереси съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 във връзка чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. Задължението е било изпълнено със закъснение от 2 (два) месеца и 4 (четири) дни, когато е депозирана декларация с вх. № Г8849/20.07.2022 г. И. З. И. е административнонаказателно отговорно лице по смисъла на ЗПКОНПИ, тъй като попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ и в качеството си на лице, заемащо длъжността общински съветник, е задължен да подава декларация за имущество и интереси с информацията, конкретизирана в чл. 37, ал. 1. т. 1-11 от ЗПКОНПИ. Прието е, че нарушението е извършено на 17.05.2022г.

При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № ПР-462/19.07.2022г. и въз основа на него оспореното НП № НП-104/24.08.2022г. на председателя на КПКОНПИ. При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанията за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място, при вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав фактическа обстановка настоящият състав не счита, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила, които да са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН № ПР-462/19.07.2022г. отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на приетото за реализирано от ответника нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено и мястото на довършване на деянието, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. В издаденото НП № НП-104/24.08.2022г. са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, предприет е самостоятелен анализ и е обективизирано, с коя точно деятелност ответникът е реализирал елементите на състава на вмененото му нарушение.

Не се констатира пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да препятстват съдебния контрол.

Съставените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В АУАН и НП са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушението факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на реализираното нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, е формулирано изчерпателно. Следователно, И. З. И. е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развитото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса.

Неправилно в решението е прието, че в АУАН липсва описание на нарушението, кореспондиращо с изложеното в наказателното постановление. За да достигне до този изводът, съдът е констатирал, че за първи път в наказателното постановление е отразено, „че задължението е изпълнено, със закъснение от 2 месеца и 4 дни с депозирането на декларация с вх. № Г8849/20.07.2022 г.“. СРС е мотивирал, че е недопустимо за първи път в наказателното постановление да се прави допълнително или различно описание на нарушението от обективната му страна, което не е било отразено в АУАН.

Нарушението, за което е издадено НП № НП-104/24.08.2022 г. е за това, че задълженото лице не е подало изискуемата по чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 35, ал. 2, т. 1 от ЗПКОНПИ декларация в императивно определения срок, а именно до 16.05.2022 г. (първи присъствен ден, следващ 15.05.2022г.- неделя, почивен ден).

АУАН № ПР-462 е съставен на 19.07.2022 г., процесното НП № НП-104 е издадено на 24.08.2022г., а декларацията, която И. З. И. е следвало да подаде в периода от 01.01.2022 г. до 16.05.2022 г. (първи работен ден след 15.05.2022 г.), е депозирана на 20.07.2022 г., т.е. след съставянето на АУАН. Поради тази причина е било обективно невъзможно да бъде отразено в АУАН, че И. З. И. е подал такава декларация, защото това се е случило след като той е бил уведомен, че ще му бъде съставен акт.

Видно от съдържанието на АУАН № ПР-462/19.07.2022 г. и на НП № НП-104/24.08.2022 г., налице е корелация и в двата документа по отношение на датата и мястото на извършване на деянието, неговото описание и законните разпоредби,

които са били нарушени. Констатирано е, че в определения по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ срок - до 16.05.2022 г. (първи присъствен ден след 15.05.2022 г.) не е подадена изискуемата годишна декларация. Поради това и актосъставителят, и председателят на КПКОНПИ са приели, че нарушението е извършено на 17.05.2022 г. в [населено място], като с това е бил осъществен съставът по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Релевантно в случая е дали задължението е изпълнено в нормативно определения срок, а не с какво закъснение след изтичане на срока е подадена декларацията, както и дали изобщо такава е подадена. Действително декларацията е била представена от И. З. И. след определения срок и едва след като АУАН вече е бил съставен. Поради това е невъзможно, в АУАН този факт да бъде удостоверен, при положение, че към момента на неговото оформяне, декларацията не е била налична. Съставомерните признаци на нарушението са описани по идентичен начин в АУАН и в НП.

Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство И. З. И. е узнал за какво точно нарушение му се търси отговорност, задълженото лице по никакъв начин не е било лишено от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН № ПР-462/19.07.2022г., а в последствие и жалба срещу НП № НП-104/24.08.2022г.

На второ място, в обжалваното решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издаденото НП, е в невъзможност да извърши проверка без изложени мотиви по същество относно неговата материалноправната законосъобразност. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на приложимите норми от ЗПКОНПИ. В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение.

В заключение, решението от 22.06.2023г. на СРС, НО, 136-ти състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг състав. Не се констатираха служебно основания за касиране на акта по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен

състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 2983 от 22.06.2023г., постановено по нахд № 13218/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.